

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240010
NAZWA
OBSZARU Stawy Łęczczok

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240010	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Stawy Łęczczok

1.4. Data opracowania 2001-05	1.5. Data aktualizacji 2024-08
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-08
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-06
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 5 kwietnia 2023 r. w spr. soo Stawy Łęczczok (PLH240010)

Wyjaśnienia:	Korekta granic 1.2021
--------------	-----------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
18.2746

Szerokość geograficzna
50.139

2.2. Powierzchnia [ha]:
583.66

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL22	Śląskie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			14.35		G	B	C	C	C
6430			1.07		G	C	C	C	C
6510			2.54		G	C	C	C	C
9170			115.99		G	A	C	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

--	--	--

Gatunki				Populacja na obszarze						Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p	150	500	i	C	G	C	A	A	A
F	1149	Cobitis taenia			p				P	G	D			
I	1060	Lycaena dispar			p	4	10	i		G	D			
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	G	D			
M	1324	Myotis myotis			p				P	G	D			
I	6177	Phengaris teleius			p	18	25	i	R	G	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	40.72
N06	37.18
N23	0.06
N12	22.05
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Stawy Łęczczok znajduje się w przeważającej części na terenie wsi Babice i Zawada Książęca w gminie Nędza, zaś od strony południowej w niewielkiej części wchodzi w obszar gminy miasta Racibórz (obręb ewidencyjny Markowice) w województwie śląskim. Obszar Natura 2000 pokrywa się częściowo z rezerwatem przyrody utworzonym w 1957 r. Pod względem fizycznogeograficznym teren ten znajduje się w mezoregionie Kotliny Raciborskiej, będącej najdalej na południe wysuniętą częścią Niziny

łąk (wilgotnych i zmiennowilgotnych), cechują się natomiast niską reprezentatywnością dla siedliska 6510. Przejawem tego jest zła (U2) ocena wskaźnika kardynalnego gatunki charakterystyczne. Wynika to prawdopodobnie z przyczyn naturalnych – siedlisko wykształciło się na wilgotnej terasie zalewowej Odry, w miejscu silnie poprzecinanym śladami dawnych koryt cieków. Skutkuje to zróżnicowaną, ale generalnie znaczną wilgotnością i w efekcie ogranicza reprezentatywność siedliska – niezależnie od jego stanu. Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$).

Względna powierzchnia siedliska w obszarze została określona w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, gdyż stanowi śladowy udział procentowy w całkowitej powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania: C – średni lub zdegradowany, w tym:

Biorąc pod uwagę zaburzenia struktury łąk świeżych w obszarze, w tym duże pokrycie gatunków ekspansywnych i niski udział gatunków charakterystycznych (poza rajgrasem wyniosłym występują one pojedynczo), właściwą oceną stanu zachowania jest C. Jej składowe są następujące:

Stopień zachowania struktury III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana.

Płaty siedliska mało typowe, występuje w nich średnia i niska liczba gatunków typowych. Dominują w nich gatunki łąkowe, ale nie zaliczane do typowych dla siedliska. Zaznacza się udział gatunków ekspansywnych.

Stopień zachowania funkcji II – dobre perspektywy.

Siedlisko pomimo zaburzonej struktury wykazuje cechy typowe dla siedliska i potencjał regeneracji w przypadku prowadzenia odpowiednich działań ochronnych.

Możliwość odtworzenia II – możliwe przy średnim nakładzie środków.

Siedlisko wymaga regularnego koszenia z usuwaniem biomasy. Są to działania pracochłonne i muszą być regularnie prowadzone, jednak dają praktycznie gwarancję utrzymania i poprawy stanu ochrony.

W przypadku stopnia zachowania struktury III, przy stopniu zachowania funkcji II, stan zachowania przyjmuje wartość C w przypadku oceny możliwości odtworzenia II lub III.

Ocena ogólna (ranga w obszarze): C – znacząca.

Ocena ogólna wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska, która jest wypadkową ww. kryteriów oraz dodatkowych czynników mogących mieć wpływ na jego zachowanie, przyjmuje wartość C (Kulpiński, Tyc, Biwo, Zajac 2023).

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)

Siedlisko występuje w zachodniej i południowo-zachodniej części obszaru. Od północnego wschodu, wschodu i południowego wschodu sąsiaduje ze stawami rybnymi, natomiast z pozostałych stron graniczy z obszarami rolniczymi. W wszystkich płatach siedliska w drzewostanie duży jest udział drzew ponad stuletnich, a w części zachodniej (wydz. 566d) także ponad dwustuletnich. Drzewostan tworzą gatunki typowe dla grądów – głównie dęby szypułkowe *Quercus robur* i graby pospolite *Carpinus betulus*. Mniejszą udział mają lipa drobnolistna *Tilia cordata*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* i klon polny *Acer campestre*. Runo siedliska jest typowe dla niskich grądów w dolinach dużych rzek. Wiosną masowo kwitnie tu czosnek niedźwiedzi *Allium ursinum*. Latem znaczne pokrycie osiągają m.in. bluszcz kurdybanek *Glechoma hederacea*, jasnota plamista *Lamium maculatum* i gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*. Występują tu ponadto takie gatunki jak miodunka ćma *Pulmonaria obscura*, prosownica rozpierzchła *Milium effusum*, żywokost bulwiasty *Symphytum tuberosum*, groszek wiosenny *Lathyrus vernus* i kupkówka *Aschersona Dactylis polygama*.

Weryfikacja terenowa w 2023r. zasięgu siedlisk przyrodniczych wykazała występowanie czterech płatów siedliska przyrodniczego 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum).

Oceny stanu siedliska w granicach obszaru Natura 2000:

Reprezentatywność: A - doskonała

Badania przeprowadzone w 2023 r. potwierdziły wysoką (A) reprezentatywność siedliska. Siedlisko jest ponadto dobrze zachowane, w tym pod względem wskaźników związanych z martwym drewnem, które najczęściej obniżają ocenę stanu siedliska. Jedynym czynnikiem obniżającym ocenę stanu siedliska w obszarze jest obecność gatunku inwazyjnego – niecierpka drobnokwiatowego. Należy jednak zaznaczyć, że jest to obecnie gatunek rozpowszechniony niemal we wszystkich żyznych i odpowiednio wilgotnych lasach liściastych. Jest ponadto gatunkiem jednorocznym o niezbyt dużych rozmiarach, w związku z czym jego wpływ na siedlisko jest silnie ograniczony.

Powierzchnia względna: C ($2\% \geq p > 0\%$)

Względna powierzchnia siedliska w obszarze została określona w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, gdyż stanowi śladowy udział procentowy w całkowitej powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania: A – doskonały, w tym:

zachowanie struktury I (doskonale zachowana),

zachowanie funkcji I (doskonale perspektywy) przy możliwości odtworzenia I (bezzasadne).

Ocena ogólna (ranga w obszarze): A – doskonała.

Ocena ogólna wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska, która jest wypadkową ww. kryteriów oraz dodatkowych czynników mogących mieć wpływ na jego zachowanie, przyjmuje wartość A (Kulpiński, Tyc, Biwo, Zajac 2023).

1188 Kumak nizinny (*Bombina bombina*)

Siedliskiem gatunku jest staw Brzeziniak, silnie zarośnięty w części południowej i południowo-wschodniej.

Staw jest otoczony lasem liściastym, w jego pobliżu znajdują się inne zbiorniki wodne. Najbliższe zabudowania znajdują się powyżej 500 m od stanowiska.

Wykonany w 2023r. monitoring wykazał dobrą sytuację kumaka nizinnego w obszarze oraz potwierdził, że rozszerzenie obszaru o 5 małych stawów „przesadek” było zasadne – obecnie stwierdzono tam większą część populacji tego gatunku w obszarze. W związku z tym, że zbiorniki te są utrzymywane względnie wypełnione wodą, są bardziej odporne na suszę niż staw Brzeziniok, który wykazał znaczny spadek poziomu wody w okresie badań, stanowią one refugium dla gatunku na suche lata. Zbiorniki te stanowią dobre siedlisko dla gatunku, o czym świadczy liczebność dorosłych osobników (szczególnie na stanowisku Kum1) i osiągnięty w nich sukces rozrodczy. W trakcie badań stwierdzono obecność kumaka nizinnego na wszystkich 4 stanowiskach referencyjnych z 2016r. (Kum1-Kum4). Liczba zasiedlonych zbiorników w obszarze nie spadła (Kum1-Kum4); jeden ze zbiorników referencyjnych (Kum3) nie był zasiedlony w okresie godowym, jednak zostały zasiedlone dwa nowe zbiorniki – Kum5 i Kum6 (Kulpiński, Tyc, Biwo, Zajac 2023).

Ocena ogólna A, w tym:

Populację stanowi 80-150 os., co stanowi poniżej 2% krajowej populacji gatunku – ocena C (przedział $2\% \geq p > 0\%$);

Zachowanie: ocena A, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy doskonale zachowane;

Izolacja: ocena A.

6177 Modraszek telejus (*Maculinea (Phengaris) teleius*)

Siedliskiem gatunku jest kompleks łąk kośnych *Arrhenatherion* z udziałem krwiściągu lekarskiego *Sanguisorba officinalis*, otoczony zbiorowiskami leśnymi i zaroślowymi. Położony jest on na terenie rezerwatu Łęczczok, gdzie w byłym starorzeczu Odry znajduje się kompleks rybnych stawów hodowlanych, otoczony leśnym buforem wilgotnych postaci grądu.

Ocena ogólna C, w tym:

Ocena populacji: poniżej 2% krajowej populacji gatunku – ocena C (przedział $2\% \geq p > 0\%$);

Zachowanie: ocena C, w tym:

stopień zachowania siedliska: III – elementy średnio zachowane lub częściowo

zdegradowane, możliwość odtworzenia: I – łatwe;

Izolacja: ocena C (Wiehle i in. 2016).

1145 Piskorz (*Misgurnus fossilis*)

Mimo niestwierdzenia piskorza w toku inwentaryzacji terenowej w latach 2015-2016 gatunek ten bez wątplenia występuje w stawach w obszarze. Stan populacji w obszarze oceniono na poziomie D. Pewna liczba osobników jest obserwowana przez uprawnionego do rybactwa w trakcie corocznych odłowów ryb ze stawów. Stawy wchodzące w skład obiektu są stare, utrzymywane w stosunkowo niskiej kulturze, a przez to spuszczone, ale nie do odwodnienia w 100%. Tym samym po każdym odłowach w stawach utrzymuje się pewien poziom zalewu, umożliwiający bytowanie ryb - zwłaszcza tak odpornych na deficyty tlenu i zamulenie, jak piskorz. Prowadzony typ gospodarki rybackiej (obsady dwusezonowe) i stosowane metody połowu (narzędzia ciągnięte o boku oka > 16 mm) powodują, że piskorze nie są wyławiane wraz z rybami hodowanymi w stawach i tworzą w nich zapewne trwałe, rozradzające się populacje o niewiadomej liczebności. Na podstawie przeprowadzonych badań terenowych można natomiast stwierdzić, że gatunek ten nie znajduje stosowanych dla siebie warunków w ciekach prowadzących wodę na terenie ostoi (Wiehle i in. 2016).

1149 Koza (*Cobitis taenia*)

Występowanie danego gatunku na opisywanym obszarze jest nieznaczące dla jego ochrony, populacja otrzymuje ocenę D (populacja nieistotna). W odłowach przeprowadzonych w maju 2016 r. stwierdzono występowanie kozy pospolitej w rowach odprowadzających wodę ze stawów Babiczak Północny oraz Salm Duży. Mimo, że bezpośrednio zaobserwowano osobniki tego gatunku w obu ciekach, w przypadku tego

gatunku stan populacji w obszarze należy ocenić na poziomie D. Niewielka liczba odłowionych osobników i nienaturalny (technologiczny) charakter badanych cieków uniemożliwiają ocenę poszczególnych wskaźników stanu populacji (Mazurkiewicz 2012). Do nadania takiej oceny (D) skłonił brak kozy w odłowach przeprowadzonych jesienią 2015 r., wskazujący na tylko okresowe występowanie gatunku w tych rowach. Tego typu cieki niosące wodę na terenie gospodarstw rybackich charakteryzują się zwykle dużą roczną dynamiką zmian składu gatunkowego i liczebności ryb, które są w znacznym stopniu uzależnione od harmonogramu prac prowadzonych w gospodarstwie (Musil i in. 2007, Bojarski i in. 2013). W przeciwieństwie do piskorza nie uzyskano żadnych informacji o występowaniu kozy pospolitej w stawach na terenie ostoi. Nie można jednak wykluczyć, że gatunek ten również utrzymuje w nich trwałe populacje. W związku z tendencją do zakopywania się w podłożu (Mazurkiewicz 2012) może pozostawać niewykryty przez pracowników gospodarstwa rybackiego prowadzący odłowy gospodarcze. Można również przypuszczać, że koza pospolita tworzy trwałe populacje w niższych odcinkach Łęgonia, poza ostoją Stawy Łęczczok, a pewna część osobników okresowo przemieszcza się do rowów odprowadzających wodę ze stawów (Wiehle i in. 2016).

1060 Czerwończyk nieparek (*Lycaena dispar*)

Występowanie danego gatunku na opisywanym obszarze jest nieznaczące dla jego ochrony, populacja otrzymuje ocenę D (populacja nieistotna). Badania wykonane w 2016 r. dla oceny populacji i siedliska modraszka telejusa, pozwoliły na wykrycie w obszarze czerwończyka nieparka. Występująca, rozradzająca się populacja obu gatunków motyli jest silnie i stricte powiązana z siedliskiem ekstensywnie użytkowanej łąki kośnej (6510), w przypadku której należy przywrócić ochronne działania polegające na corocznym koszeniu i zbiorze pokosu. Na podstawie przeprowadzonych czynności badawczych, stan populacji czerwończyka nieparka w przedmiotowej ostoi należy ocenić na poziomie D (Wiehle i in. 2016).

1324 Nocek duży (*Myotis myotis*)

Inwentaryzacja w latach 2015-2016 nie wykazała na omawianym terenie obecności nocka dużego gatunku, który stwierdzono w latach 2001-2002. Odłowiono wtedy dwa osobniki co wskazuje, że obszar ten może być okresowo wykorzystywany jako miejsce żerowania przez nietoperze z kolonii rozrodczych znajdujących się poza obszarem. Najbliższe znane schronienie kolonii letniej nocka dużego (29 osobników, 23.08.2002 r.) znajdowało się na wieży kościoła w Rudach, w odległości ok. 13 km od omawianego obszaru. W piwnicach klasztoru w Rudach obserwowano także dwa hibernujące osobniki tego gatunku (14.02.2001 r. - Mysłajek i in. 2005). Niektóre osobniki z tej kolonii w Rudach mogą okazjonalnie żerować na obszarze, ponieważ gatunek ten zwykle wykorzystuje tereny łąkowe w odległości 5-15 km od schronień dziennych, ale dystans ten może wynosić nawet do 26 km (Dietz i in. 2009). Jednak, miejscowość Rudy otoczona jest przez duży kompleks leśny, w którym nocki duże, z potencjalnej kolonii rozrodczej, mają dostęp do wielu odpowiednich miejsc żerowania (cały ten kompleks leśny), bez potrzeby rozpraszania się na bardziej oddalone tereny. Na omawianym terenie brak odpowiednich schronień dziennych kolonii rozrodczych nocka dużego, jak również miejsc jego zimowania, czyli dwóch kluczowych przedmiotów wymagających ochrony i monitoringu. Obecności żerujących nocków dużych nie potwierdzono w inwentaryzacji z lat 2015-2016, jak i poprzednich badaniach z 2007 r. (Mysłajek i in. 2014). W związku z powyższym nie można stwierdzić obecności populacji tego gatunku na obszarze, a zatem nie ma tam populacji, która może być przedmiotem ochrony (Kepel 2010).

Wnioski powyższe są zgodne z wnioskami autorów ostatniego opracowania fauny nietoperzy tego terenu (Mysłajek i in. 2014). Zarówno wyniki badań dostępnych przy tworzeniu pierwszej wersji SDF oraz późniejszej jego aktualizacji (Mysłajek i in., 2002, 2005, 2007), jak i późniejsze odłowy (niniejsza praca) nie pozwalają na utrzymanie oceny wielkość populacji na poziomie C. W roku 2001 i 2002 nocek duży odławiany był w ostoi sporadycznie (po jednym osobniku każdego roku), natomiast w latach 2003 i 2007 nie wykazano tutaj jego obecności. Zgodnie z obecnie obowiązującymi wytycznymi populację tego gatunku trzeba więc ocenić na D (nieznaczącą).

Na podstawie badań z lat 2015-2016 oraz danych literaturowych, nocek duży nie kwalifikuje się do włączenia go na listę przedmiotów (gatunków) ochrony obszaru, ze względu na aktualny brak tutaj jego populacji. Nie ma również warunków, tj. odpowiednich do zasiedlenia w przyszłości lub zasiedlonych dawniej i opuszczonych schronień letnich lub zimowych, żeby można było się spodziewać, że sytuacja ta ulegnie zmianie.

Siedliska 3150 i 6430 oczekują na akceptację Komisji Europejskiej co do ich wykreślenia z katalogu przedmiotów ochrony obszaru.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	F03.02		i
M	E03.02		i
L	E01.02		i
M	F01.02		i
L	E03.01		i
H	H04		i
L	D01.04		i
L	D01.02		i
M	F01.01		i
L	I02		i
L	K02.01		i
H	A03.03		i
L	I01		i
L	E01		b
L	J02.15		i
M	A03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
L	D01.04		i
L	D01.02		i
M	A03.02		i
M	A11		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0

Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Wiehle D., 2016, Rozpoznanie miejsc występowania, określenie stanu ochrony, identyfikacja zagrożeń, działań ochronnych i zakresu monitoringu siedlisk przyrodniczych, a także bezkręgowców oraz kręgowców i ich siedliska w obszarze Natura 2000 Stawy Łęczczok PLH240010 na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych
 2. Kulpiński K., Tyc A., Biwo T., Zajac B. 2023. Monitoring siedlisk przyrodniczych i gatunków w obszarze Natura 2000 Stawy Łęczczok PLH240010

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	81.71	PL03	100.0		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Park Krajobrazowy Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich	-	100.0
PL02	Łęczczok	*	81.71

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 16 listopada 2021 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy Łęczczok PLH240010 Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2021/7276/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240010

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)